

รายงานผลนวัตกรรม

เรื่อง การพัฒนาการอ่านเพื่อพัฒนาการคิด
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ผู้จัดทำนวัตกรรม

นายอุทิศ สิ้นเต็ม

โรงเรียนบ้านพระโธจน์(ชนูปถัมภ์)

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต ๑

วัดพระโธจน์

อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี

คำนำ

การพัฒนาการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันถือเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างสมรรถนะทางการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาสมรรถนะการอ่านและการพัฒนาการคิด ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียนในทุกระดับชั้น การพัฒนาสมรรถนะเหล่านี้จึงต้องใช้แนวทางการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน

การนำเสนอในรายงานฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้การอ่านและการพัฒนาการคิดผ่านกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน ซึ่งเป็นวิธีการที่เน้นการเรียนรู้ที่มีส่วนร่วมจากนักเรียนและกระตุ้นให้พวกเขาได้คิด วิเคราะห์ และสรุปผลอย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาในครั้งนี้มีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดอย่างลึกซึ้งในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ โดยหวังว่าจะช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีความหมายและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาในครั้งนี้จึงถือเป็นอีกหนึ่งนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีความสำคัญในการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคปัจจุบันได้อย่างดี

นายอุทิศ สิ้นเต็ม

ผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำอธิบายรายวิชา	ค
โครงสร้างรายวิชา	จ
ที่มาและความสำคัญ	ด
วัตถุประสงค์	ด
กลุ่มเป้าหมาย	ด
เครื่องมือที่ใช้	๒
กระบวนการพัฒนา	๒
แนวคิด	๒
กระบวนการนำไปใช้	๕
ผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย	๕
เงื่อนไขความสำเร็จ	๖
ภาพกิจกรรม	๘
ภาคผนวก	๑๐

รายงานนวัตกรรมการเรียนการสอนของครู
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
โรงเรียนบ้านพระโรจน์(ชนูปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

๑. **ชื่อนวัตกรรม** การพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้การอ่านเพื่อพัฒนาการคิด โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ
 โครงการเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๒. **ผู้จัดทำ** นายอุทิศ สิ้นเต็ม

๓. **ระยะเวลาในการดำเนินการพัฒนานวัตกรรม**

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ถึง วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘

๔. **ที่มาและความสำคัญ**

นวัตกรรมเรื่อง "ประวัติศาสตร์บ้านพระโรจน์" เกิดขึ้นจากความต้องการที่จะถ่ายทอดและอนุรักษ์
 ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นให้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงรากเหง้าและที่มาของ
 ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชุมชนบ้านพระโรจน์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการใช้
 เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับบริบทการเรียน กระบวนการเรียนรู้แบบโครงการจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เหมาะสมกับ
 ยุคสมัยและช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นผ่านสื่อและกิจกรรมที่หลากหลาย

๕. **วัตถุประสงค์**

๑. เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์บ้านพระโรจน์และสิ่งที่เกี่ยวข้อง
๒. เพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นผ่านเครื่องมือดิจิทัล
๓. เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ในรูปแบบ

โครงการ

๖. **กลุ่มเป้าหมาย**

- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เป้าหมายเชิงปริมาณ

ร้อยละ ๘๐ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ โรงเรียนบ้าน
 พระโรจน์ มีทักษะในการศึกษาประวัติบ้านพระโรจน์

เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๑. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีสมรรถนะในการศึกษาประวัติบ้านพระโรจน์
 ๒. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ท้องถิ่น
 ๓. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีทักษะการทำงานร่วมกันผ่านกิจกรรมโครงการเป็นฐาน
- โครงการเป็นฐาน

๗. เครื่องมือที่ใช้

๗.๑ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ประวัติศาสตร์บ้านพระโอรจน์จำนวน ๔ แผนการเรียนรู้ เวลา ๕ ชั่วโมง ดังนี้

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ อ่านออกเสียง รู้เนื้อหาประวัติศาสตร์บ้านพระโอรจน์ (ขั้นให้ความรู้)
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ อธิบายความหมายของคำศัพท์ในเรื่อง (ขั้นกระตุ้นความสนใจ)
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ พยางค์และคำ (ขั้นจัดกลุ่มความร่วมมือและขั้นแสวงหาความรู้)
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เขียนแผนภาพโครงเรื่องประวัติบ้านพระโอรจน์ (ขั้นสรุปสิ่งที่เรียนรู้ และ ชื่นนำเสนอผลงาน)

๗.๒ กิจกรรมเชิงรุก

- ใบงาน ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ
- ใบงานที่ ๒ เรื่อง พยางค์และคำ
- ใบงานที่ ๓ เรื่องการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง จากประวัติศาสตร์บ้านพระโอรจน์
- คำโครงโครงงาน เรื่องประวัติศาสตร์บ้านพระโอรจน์

๗.๓ เครื่องมือวัดและประเมินผล

- แบบบันทึกคะแนน
- แบบประเมินสังเกตและประเมินผลพฤติกรรมรายบุคคล
- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๘. กระบวนการพัฒนานวัตกรรม

๑. ศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้อัตนศาสตร์ท้องถิ่นของนักเรียน
๒. วิเคราะห์หลักสูตรและสมรรถนะที่ต้องการพัฒนา
๓. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน
๔. สร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล
๕. ทดลองใช้นวัตกรรมกับกลุ่มตัวอย่าง
๖. ประเมินผลและปรับปรุง

๙. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

๙.๑ การเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning): การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) สร้างแรงบันดาลใจ ให้คำปรึกษา ดูแล แนะนำ ทำหน้าที่เป็นโค้ชและพี่เลี้ยง (Coach & Mentor) แสวงหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful learning) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ มีความเข้าใจในตนเอง ใช้สติปัญญา คิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมที่บ่งบอกถึงการมีสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะวิชาชีพ บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามระดับช่วงวัย

ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คือ การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน ตั้งคำถาม และถาม อภิปรายร่วมกันกับผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยต้องคำนึงถึงความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้

ลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

๑. เป็นการพัฒนาศักยภาพการคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
๒. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน
๓. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
๔. เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ สู่ทักษะการคิดวิเคราะห์และประเมินค่า
๕. ผู้เรียนได้เรียนรู้ความมีวินัยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
๖. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ และการสรุปของผู้เรียน
๗. ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

๙.๒ โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning): การเรียนรู้ที่จัดประสบการณ์ในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้เรียนเหมือนกับการทำงานในชีวิตจริงอย่างมีระบบ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา วิธีการหาความรู้ความจริงอย่างมีเหตุผล ได้ทำการทดลอง ได้พิสูจน์สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง รู้จักการวางแผนการทำงาน ฝึกการเป็นผู้นำ ผู้ตาม ตลอดจนได้พัฒนากระบวนการคิดโดยเฉพาะการคิดขั้นสูง และการประเมินตนเอง โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นเพื่อนำความสนใจที่เกิดจากตัวผู้เรียนมาใช้ในการทำกิจกรรมค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเอง นำไปสู่การเพิ่มความรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติ การฟัง และการสังเกตจากผู้รู้ โดยผู้เรียนมีการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่จะนำมาสู่การสรุปความรู้ใหม่ มีการเขียนกระบวนการจัดทำโครงการ และได้ผลการจัดกิจกรรมเป็นผลงานแบบรูปธรรมนอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน ยังเน้นการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ชีวิตขณะที่เรียน ได้พัฒนาทักษะต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักพัฒนาการตามลำดับขั้นความรู้ความคิดของบลูม ทั้ง ๖ ขั้น คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่าและการคิดสร้างสรรค์ การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน ถือได้ว่าเป็น การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะต่าง ๆ ด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีครูเป็นผู้ให้การส่งเสริม สนับสนุน

ลักษณะสำคัญของจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน

๑. ยึดหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานตาม
๒. เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน
๓. เป็นเรื่อง que ผู้เรียนสนใจและรู้สึกสบายใจที่จะทำ
๔. ผู้เรียนได้รับสิทธิในการเลือกว่าจะตั้งคำถามอะไร และต้องการผลผลิตอะไรจากการทำโครงการ

๕. ครูทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนอุปกรณ์และจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน สนับสนุนการแก้ไขปัญหาและสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน

๖. ผู้เรียนกำหนดการเรียนรู้ของตนเอง
๗. เชื่อมโยงกับชีวิตจริง สิ่งแวดล้อมจริง
๘. มีฐานจากการวิจัย ศึกษา ค้นคว้า หรือองค์ความรู้ที่เคยมี
๙. ใช้แหล่งข้อมูล หลายแหล่ง
๑๐. ผังจริงด้วยความรู้และทักษะต่าง ๆ
๑๑. สามารถใช้เวลามากพอเพียงในการสร้างผลงาน
๑๒. มีผลผลิต

การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน ที่ได้จากโครงการสร้างชุดความรู้ เพื่อสร้างเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ของเด็กและเยาวชน:จากประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียน ไทย ของคุณกวี โยเหลา และคณะ มี ๖ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน

๑. ขั้นให้ความรู้พื้นฐาน ครูให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำโครงงานก่อนการเรียนเนื่องจากการทำโครงงานมีรูปแบบและขั้นตอนที่ชัดเจนและรัดกุม ดังนั้น ผู้เรียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับโครงงานไว้เป็นพื้นฐาน เพื่อใช้ในการปฏิบัติขณะทำงานโครงงานจริงในขั้นแสวงหาความรู้

๒. ขั้นกระตุ้นความสนใจ ครูเตรียมกิจกรรมที่จะกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยต้องคิดหรือเตรียมกิจกรรมที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจ ใคร่รู้ ถึงความสนุกสนานในการทำโครงงานหรือกิจกรรมร่วมกันโดยกิจกรรมนั้น

อาจเป็นกิจกรรมที่ครูกำหนดขึ้น หรืออาจเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีความสนใจต้องการจะทำอยู่แล้ว ทั้งนี้ในการกระตุ้นของครูจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเสนอจากกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ผ่านการจัดการเรียนรู้ของครูที่เกี่ยวข้องกับชุมชนที่ผู้เรียนอาศัยอยู่หรือเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

๓. ขั้นจัดกลุ่มร่วมมือ ครูให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มกันแสวงหาความรู้ ใช้กระบวนการกลุ่มในการวางแผนดำเนินกิจกรรม โดยนักเรียนเป็นผู้ร่วมกันวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเอง โดยระดมความคิดและหารื้อแบ่งหน้าที่เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกัน หลังจากที่ได้ทราบหัวข้อสิ่งที่ตนเองต้องเรียนรู้ในภาคเรียนนั้น ๆ เรียบร้อยแล้ว

๔. ขั้นแสวงหาความรู้ ขั้นแสวงหาความรู้มีแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้เรียนในการทำกิจกรรม ดังนี้

๔.๑ นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมโครงการตามหัวข้อที่กลุ่มสนใจผู้เรียนปฏิบัติหน้าที่ของตนตามข้อตกลงของกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรม โดยขอคำปรึกษาจากครูเป็นระยะ เมื่อมีข้อสงสัยหรือปัญหาเกิดขึ้น

๔.๒ ผู้เรียนร่วมกันเขียนรูปเล่ม สรุปรายงานจากโครงการที่ตนปฏิบัติ

๕. ขั้นสรุปสิ่งที่เรียนรู้ ครูให้ผู้เรียนสรุปสิ่งที่เรียนรู้จากการทำกิจกรรม โดยครูใช้คำถามถามผู้เรียนนำไปสู่การสรุปสิ่งที่เรียนรู้

๖. ขั้นนำเสนอผลงาน ครูให้ผู้เรียนนำเสนอผลการเรียนรู้ โดยครูออกแบบกิจกรรม หรือจัดเวลาให้ผู้เรียนได้เสนอสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ เพื่อให้เพื่อนร่วมชั้น และผู้เรียนอื่น ๆ ในโรงเรียนได้ชมผลงานและเรียนรู้กิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติในการทำโครงการ

๑๐. กระบวนการนำนวัตกรรมไปใช้

๑. ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหา - วิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของนักเรียน
๒. ออกแบบนวัตกรรม - ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานเกี่ยวกับประวัติศาสตร์บ้านพระโขนง
๓. ตรวจสอบคุณภาพนวัตกรรม - ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้
๔. นำนวัตกรรมไปใช้ - ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่วางไว้
๕. ประเมินผลการใช้นวัตกรรม - ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังการใช้นวัตกรรม

๑๑. ผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย

๑) ด้านความรู้

- ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงและอธิบายประวัติศาสตร์บ้านพระโขนงและสิ่งที่เกี่ยวข้องได้อย่างชัดเจน
- ผู้เรียนสามารถเขียนเกี่ยวกับคำศัพท์และมีความเข้าใจในบริบททางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชุมชนบ้านพระโขนง
- ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงประวัติศาสตร์ท้องถิ่นกับประวัติศาสตร์ระดับชาติได้

๒) ด้านทักษะกระบวนการ

- ผู้เรียนมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการดำเนินชีวิต
- ผู้เรียนพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อสืบค้นข้อมูล และทักษะการทำงานร่วมกันผู้อื่น
- ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์และมีความเชี่ยวชาญในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓) ด้านคุณลักษณะและเจตคติ

- ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นและมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม
- ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์และมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้
- ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานจากการเรียนรู้ หรือการนำเสนอข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๒. บทเรียนที่ได้รับ

- การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นผ่านรูปแบบโครงงานเป็นฐานช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น
- การบูรณาการเทคโนโลยีในการเรียนการสอนช่วยเพิ่มความน่าสนใจและความเข้าใจของนักเรียน
- การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริงในชุมชนทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและจดจำได้นาน
- การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและการทำงานเป็นทีมของนักเรียน

๑๓. เงื่อนไขความสำเร็จ

ด้านผู้บริหาร

- ผู้บริหารให้การสนับสนุนด้านนโยบาย งบประมาณ และทรัพยากรต่างๆ
- ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นและการใช้นวัตกรรม
- ผู้บริหารส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครูในด้านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

ด้านครูผู้สอน

- ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน
- ครูมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีและการออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย
- ครูมีการประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน

ด้านผู้เรียน

- ผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
- ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในการอ่าน คิด เขียน
- ผู้เรียนมีสมรรถนะในการอ่านเพื่อพัฒนาการคิด มากขึ้น
- ผู้เรียนมีความรับผิดชอบและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ด้านชุมชน

- ชุมชนให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลและเป็นแหล่งเรียนรู้
- ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และการอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
- มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชนในการพัฒนา

๑๔. ภาพกิจกรรม

ภาพที่ ๑-๖ พานักเรียนเรียนรู้ประวัติศาสตร์บ้านพระโจชน์

ภาพที่ ๗-๑๐ นักเรียนดำเนินการทำกิจกรรมเกี่ยวกับประวัติศาสตร์บ้านพระโขนง

๑๕. ภาคผนวก
- แผนการจัดการเรียนรู้
 - เอกสารอื่นๆ

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท๑๖๑๐๑ ภาษาไทย ๖
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

ฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วเรื่องประวัติศาสตร์บ้านพระโขนง และบทร้อยกรอง อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิและกราฟ เลือกรับ หนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับ มีมารยาทในการอ่าน

ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเกี่ยวกับประวัติศาสตร์บ้านพระโขนงเพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ เขียนย่อความจากเรื่อง ที่อ่าน เขียนจดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนเรื่อง ตามจินตนาการและสร้างสรรค์ มีมารยาทในการเขียน

ฝึกทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจ จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม และตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดูและการสนทนา พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

ฝึกวิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์บ้านพระโขนง ใช้คำได้ เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ระบุ ลักษณะของประโยค แต่งบทร้อยกรอง วิเคราะห์เปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

ฝึกแสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและนิทานพื้นบ้าน ของท้องถิ่นอื่น อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดและบทร้อย โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์และสรุปความ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการสื่อความ กระบวนการ แก้ปัญหา กระบวนการสังเกต กระบวนการแยกข้อเท็จจริง กระบวนการค้นคว้า กระบวนการใช้เทคโนโลยี ในการสื่อสาร กระบวนการใช้ทักษะทางภาษา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะ การฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทยและตัวเลขไทย สามารถนำ ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์บ้านพระโขนง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ ชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ตัวชี้วัดระหว่างทางตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ท ๑.๑ ป.๖/๒ ,ป๖/๓, ป.๖/๔ , ป.๖/๖,ป.๖/๗,ป.๖/๘,ป.๖/๙	ท ๑.๑ ป.๖/๑ , ป.๖/๕
ท ๒.๑ ป.๖/๑,ป๖/๓,ป.๖/๔,ป.๖/๕ ,ป.๖/๖,ป.๖/๗,ป.๖/๘,ป.๖/๙	ท ๒.๑ ป.๖/๒
ท ๓.๑ ป.๖/๒,ป.๖/๔,ป.๖/๖	ท ๓.๑ ป.๖/๑,ป๖/๓,ป.๖/๕
ท ๔.๑ ป.๖/๑,ป๖/๓	ท ๔.๑ ป.๖/๒, ป.๖/๔ ,ป.๖/๕, ป.๖/๖
ท ๕.๑ ป.๖/๑,ป๖/๓	ท ๕.๑ ป.๖/๒,ป.๖/๔
๒๒ ตัวชี้วัดระหว่างทาง	๑๒ ตัวชี้วัดปลายทาง
รวมตัวชี้วัด ๓๔ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
 รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาษาไทย ๖ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ประวัติศาสตร์บ้านพระโขนง ครูผู้สอนนายอุทิศ สินเต็ม

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ประวัติศาสตร์บ้านพระ โขนง	มาตรฐาน การเรียนรู้ /ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	มาตรฐาน การเรียนรู้ /ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	จุดประสงค์	สมรรถนะ	ภาระงาน	การวัดและประเมิน ผล	เวลา (ชม.)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ อ่านออกเสียง รู้เนื้อหา ประวัติศาสตร์บ้านพระ โขนง	ท ๑.๑ ป.๖/๙	ท ๑.๑ ป.๖/๑	การอ่านออกเสียงบทเรียน เรื่อง ประวัติศาสตร์บ้าน พระโขนง	๑. นักเรียนบอกหลักการ อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง(K) ๒. นักเรียนอ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบทร้อย กรองได้ถูกต้อง(P) ๓. นักเรียนมีมารยาทใน การอ่าน(A) ๔. นักเรียนอ่านออกเสียง และสรุปใจความเรื่อง ประวัติศาสตร์บ้านพระ โขนง(S) ๕. นักเรียนสามารถ ออกแบบการพูด นำเสนอ เรื่องราวประวัติศาสตร์ บ้านพระโขนงได้(C)	๑. ความสามารถในการ สื่อสาร ๒. ความสามารถในการ คิด ๓. ความสามารถในการ แก้ปัญหา ๔. ความสามารถในการ ใช้ทักษะชีวิต ๕. ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยี	อ่านเนื้อเรื่อง ประวัติศาสตร์ บ้านพระโขนง โดยใช้วิธีการอ่าน ออกเสียงแบบ ร้อยแก้ว	-แบบประเมินการ อ่าน -ประเมินการเข้าร่วม กิจกรรมกลุ่ม - ประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ -สังเกต	๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ประวัติศาสตร์บ้านพระ โรจน์	มาตรฐาน การเรียนรู้ /ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	มาตรฐาน การเรียนรู้ /ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	จุดประสงค์	สมรรถนะ	ภาระงาน	การวัดและประเมิน ผล	เวลา (ชม.)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ อธิบายความหมายคำศัพท์ ในเรื่อง	ท ๑.๑ ป.๖/๒		การอธิบายความหมาย ของคำศัพท์ในเรื่อง ประวัติศาสตร์บ้านพระ โรจน์	๑. นักเรียนบอก ความหมายของคำศัพท์ได้ (K) ๒. นักเรียนอ่านคำศัพท์ได้ ถูกต้อง(P) ๓. นักเรียนเกิดความ เข้าใจความหมายหรือที่มา ในคำศัพท์ได้(A) ๔. นักเรียนมีทักษะการ อ่านและบอกความหมาย คำศัพท์เกี่ยวกับ ประวัติศาสตร์บ้านพระ โรจน์(S) ๕. นักเรียนออกแบบการ นำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับ ประวัติศาสตร์บ้านพระ โรจน์ได้(C)	๑. ความสามารถในการ สื่อสาร ๒. ความสามารถในการ คิด ๓. ความสามารถในการ แก้ปัญหา ๔. ความสามารถในการ ใช้ทักษะชีวิต ๕. ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยี	ใบงาน ที่ ๑ เรื่อง การอธิบาย ความหมายของ คำ	-แบบบันทึกคะแนน ประเมินการเข้าร่วม กิจกรรมกลุ่ม -ประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ -แบบประเมินการ นำเสนอ	๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ประวัติศาสตร์บ้านพระ โรจน์	มาตรฐาน การเรียนรู้ /ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	มาตรฐาน การเรียนรู้ /ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	จุดประสงค์	สมรรถนะ	ภาระงาน	การวัดและประเมิน ผล	เวลา (ชม.)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ พยางค์และคำ	ท ๑.๑ ป.๖/๒, ป.๖/๙		พยางค์และคำของ ประวัติศาสตร์บ้านพระ โรจน์	๑. นักเรียนบอกหลักการ สังเกตคำและพยางค์ได้(K) ๒. นักเรียนจำแนกพยางค์ และคำได้(P) ๓. นักเรียนมีมารยาทใน การอ่าน(A) ๔. นักเรียนที่ทักษะการ อ่าน และการเขียน พยางค์และคำ ในเรื่อง ประวัติศาสตร์บ้านพระ โรจน์ได้(S) ๕. นักเรียนสมรรถนะการ อ่านเพื่อพัฒนาการคิด เชื่อมโยงในชีวิตประจำวัน ได้(C)	๑. ความสามารถในการ สื่อสาร ๒. ความสามารถในการ คิด ๓. ความสามารถในการ แก้ปัญหา ๔. ความสามารถในการ ใช้ทักษะชีวิต ๕. ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยี	- ใบงานที่ ๓ เรื่อง พยางค์และ คำ	- แบบบันทึกคะแนน -แบบประเมินสังเกต และประเมินผล พฤติกรรมรายบุคคล -แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ -แบบประเมิน สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน	๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ประวัติศาสตร์บ้านพระ โรจน์	มาตรฐาน การเรียนรู้ /ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	มาตรฐาน การเรียนรู้ /ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	จุดประสงค์	สมรรถนะ	ภาระงาน	การวัดและประเมิน ผล	เวลา (ชม.)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ แผนภาพโครงเรื่อง	ท ๒.๑ ป.๖/๓ ป.๖/๙	ท ๒.๑ ป.๖/๒	การเขียนแผนภาพโครง เรื่อง ประวัติศาสตร์บ้าน พระโรจน์	๑. นักเรียนบอกหลักการ เขียนแผนภาพโครงเรื่องได้ (K) ๒. นักเรียนเขียนแผนภาพ โครงเรื่องได้(P) ๓. นักเรียนให้ความสำคัญ ในการเขียนแผนภาพโครง เรื่อง(A) ๔. นักเรียนมีทักษะการคิด และการเขียนแผนภาพ โครงเรื่อง ประวัติศาสตร์ บ้านพระโรจน์(S) ๕. นักเรียนสามารถ ออกแบบแผนภาพโครง เรื่องได้(C)	๑. ความสามารถในการ สื่อสาร ๒. ความสามารถในการ คิด ๓. ความสามารถในการ แก้ปัญหา ๔. ความสามารถในการ ใช้ทักษะชีวิต ๕. ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยี	-ใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียน แผนภาพโครง เรื่อง จาก ประวัติศาสตร์ บ้านพระโรจน์ - คำโครง โครงงาน เรื่อง ประวัติศาสตร์ บ้านพระโรจน์	- แบบบันทึกคะแนน -แบบประเมินสังเกต และประเมินผล พฤติกรรมรายบุคคล -แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ -แบบประเมิน สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน	๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔

รายวิชา ท ๑๖๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ประวัติศาสตร์บ้านพระโอรจน์	จำนวน ๕ ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เขียนแผนภาพโครงเรื่องประวัติบ้านพระโอรจน์	เวลา ๒ ชั่วโมง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ภาคเรียนที่ ๑
ผู้สอน นายอุทิศ สิ้นเต็ม	ปีการศึกษา ๒๕๖๗

๑. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ตัวชี้วัด

๒.๑ ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ป.๖/๓ เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน

ป.๖/๔ มีมารยาทในการเขียน

๒.๒ ตัวชี้วัดปลายทาง

ป.๖/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้ คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนบอกหลักการเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้(K)
๒. นักเรียนเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้(P)
๓. นักเรียนให้ความสำคัญในการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง(A)
๔. นักเรียนมีทักษะการคิดและการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง ประวัติศาสตร์บ้านพระโอรจน์(S)
๕. นักเรียนสามารถออกแบบแผนภาพโครงเรื่องได้(C)

๔. สาระการเรียนรู้

- การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง ประวัติศาสตร์บ้านพระโอรจน์
- การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

๕. สาระสำคัญ

การอ่านเรื่อง วิเคราะห์โครงเรื่องที่อ่านแล้วทำแผนภาพโครงเรื่อง จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่อง และจำเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น

๖. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา
๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๗. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ใฝ่เรียนรู้
๒. มุ่งมั่นในการทำงาน
๓. รักความเป็นไทย

๘. การจัดการเรียนรู้

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยโครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) **ขั้นที่ ๕**
ขั้นสรุปสิ่งที่เรียนรู้ และ **ขั้นที่ ๖** ขั้นนำเสนอผลงาน

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

การเรียนรู้การตั้งคำถาม (Learning to Question)

๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน จากนั้นนักเรียนช่วยกันเล่าเรื่อง “ประวัติศาสตร์บ้านพระโรจน์” เพื่อเป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนในชั่วโมงที่แล้ว
๒. นักเรียนรับชมตัวอย่างชิ้นงานการเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากครู จากนั้นครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม

ขั้นสอน

- ให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มของตัวเอง ศึกษาขั้นตอนการเขียนแผนภาพโครงเรื่องพร้อมศึกษาองค์ประกอบ ดังนี้ ชื่อเรื่อง ตัวละคร สถานที่ เหตุการณ์ในเรื่อง ผลของเหตุการณ์ ข้อคิดที่ได้ โดยศึกษาให้ละเอียด
- นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาถึงการตอบคำถามตามประเด็นที่ให้ศึกษา ครูนำตัวอย่างแผนภาพโครงเรื่องให้นักเรียนได้สังเกต จากนั้นครูอธิบายเพิ่มเติม
- นักเรียนทำใบงาน ที่ ๓ เรื่องการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง ประวัติศาสตร์บ้านพระโรจน์

ขั้นสรุป

- นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์บ้านพระโรจน์ และสรุปหัวข้อและข้อมูลที่ควรนำไปศึกษาค้นคว้าเพื่อโครงงานต่อไป
- ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ เรื่องการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และเสนอประโยชน์ที่ได้จากการฝึกเขียนแผนภาพโครงเรื่อง ไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่สู่ครอบครัว

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน จากนั้นนักเรียนทบทวนขั้นตอนการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง
๒. นักเรียนรับชมตัวอย่างชิ้นงานการเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากรุ่นพี่ จากนั้นครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม

ขั้นสอน

๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๔ กลุ่ม จากนั้น ครูแจกกระดาษชาร์ทและปากกาเคมี

๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันออกแบบและสร้างชิ้นงานแผนภาพโครงเรื่องตามองค์ประกอบที่ครูกำหนดให้ (ภายในเวลา ๒๐ นาที)

๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแนะนำเสนอชิ้นงานของกลุ่มตนเองหน้าชั้นเรียน ครูและเพื่อน ๆ ร่วมกันประเมินชิ้นงาน

๔. นักเรียนและครูร่วมกันสะท้อนกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง ประวัติศาสตร์บ้านพระโอรจน์ ว่าได้รับผลดีและผลเสียอย่างไร

๕. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเค้าโครงโครงงาน ประวัติศาสตร์บ้านพระโอรจน์

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหา และเค้าโครงโครงงานเกี่ยวกับประวัติศาสตร์บ้านพระโอรจน์ และร่วมกันสะท้อนกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ประวัติศาสตร์บ้านพระโอรจน์

๙. สื่อ/งานที่มอบหมาย

๙.๑ ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง เขียนแผนภาพโครงเรื่อง

๙.๒ ใบงาน ที่ ๓ เรื่อง เขียนแผนภาพโครงเรื่อง รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๙.๓ ตัวอย่างชิ้นงาน เรื่องการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

งานที่มอบหมาย : ชิ้นงานการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง จากประวัติศาสตร์บ้านพระโอรจน์

๑๐. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	เครื่องมือ	วิธีวัด	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนบอกหลักการเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้(K)	๑.ใบงาน ที่ ๓ รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ (K)	แบบบันทึกคะแนน	ระดับ ๕ = ผ่าน
นักเรียนเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้(P)	๒.แบบสังเกตการณ์เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (P)	ประเมินการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม	การประเมินพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม คะแนน ๙-๑๐ ระดับ ดีมาก คะแนน ๗-๘ ระดับ ดี คะแนน ๕-๖ ระดับ พอใช้ คะแนน ๐-๔ ระดับ ปรับปรุง
นักเรียนให้ความสำคัญในการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง (A)	๓.แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านตั้งแต่ ๒ รายการ ถือว่า ผ่าน ผ่าน ๑ รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

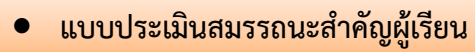
จุดประสงค์	เครื่องมือ	วิธีวัด	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนมีทักษะการคิดและการเขียนแผนภาพโครงเรื่องประวัติศาสตร์บ้านพระโอรจน์(S)	แบบสังเกตและประเมินผลพฤติกรรมรายบุคคล	แบบสังเกตและประเมินผลพฤติกรรมรายบุคคล	ระดับ ๓ = ผ่าน
นักเรียนสามารถออกแบบแผนภาพโครงเรื่องได้(C)	๔. แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	ระดับ ๓ = ผ่าน

ภาคผนวก

- แบบสังเกตพฤติกรรม

๑. แบบบันทึกคะแนน
๒. แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
๓. แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

- แบบประเมินสมรรถนะสำคัญผู้เรียน

แบบบันทึกคะแนน
รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

ที่	ชื่อ -สกุล	แบบฝึกหัดที่										รวม	แบบทดสอบ
๑.													
๒.													
๓.													
๔.													
๕.													

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

เกณฑ์การประเมิน
๕ คะแนนขึ้นไป คือ ผ่าน

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญผู้เรียน

รายชื่อนักเรียน	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน					รวมคะแนน	ระดับคุณภาพ
	ความสามารถในการสื่อสาร	ความสามารถในการคิด	ความสามารถในการแก้ปัญหา	ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี		
๑.							
๒.							
๓.							
๔.							
๕.							
๖.							
๗.							
๘.							
๙.							

หมายเหตุ ในแต่ละช่องสมรรถนะให้ใส่คะแนนระดับคุณภาพ เช่น ดีมาก = ๓ คะแนน ดี = ๒ คะแนน

พอใช้ = ๑ คะแนน และต้องปรับปรุง = ๐ คะแนน

สรุปผลการประเมินรายชั้นเรียน

ดีมาก คิดเป็นร้อยละ.....

ดี คิดเป็นร้อยละ.....

พอใช้ คิดเป็นร้อยละ.....

ปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....ผู้อนุมัติผล

(.....)

(.....)

ครูที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการ/ผู้รับมอบหมาย

ใบความรู้ที่ ๓

เรื่อง แผนภาพโครงเรื่อง

การเขียนโดยใช้แผนภาพโครงเรื่อง

การเขียนโดยใช้แผนภาพโครงเรื่อง เป็นการเขียนเพื่อแสดงให้เห็นโครงเรื่องโดยรวมทั้งเรื่อง เพื่อวางแผนการเขียนให้เหมาะสมกับงานที่จะเขียน นอกจากนี้ยังใช้ในการเขียนสรุปเพื่อให้จับใจความสำคัญของเรื่องที่น่าสนใจ

การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง เพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ผู้อ่านต้องอาศัยการตั้งคำถาม และตอบคำถามจากเรื่องทีอ่านว่า ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง สถานที่เกิดอยู่ที่ไหน มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น และผลของเหตุการณ์นั้น คืออะไร และข้อคิดของเรื่อง ดังนี้

แผนภาพโครงเรื่อง

เรื่อง

ตัวละคร

ฉาก/สถานที่

เหตุการณ์ที่

๑.

๒.

๓.

ผลของเหตุการณ์

.....

ข้อคิดจากเรื่อง

.....

๑. อ่านเรื่องและทำความเข้าใจเรื่อง

๒. ระบุสาระสำคัญตามโครงเรื่อง ตั้งแต่ ตัวละคร ฉาก/สถานที่ แล้วระบุว่า ในเรื่องที่มีเหตุการณ์ แต่ละเหตุการณ์ มีสาระสำคัญอะไรบ้าง แล้วสรุปผลสุดท้ายของเรื่อง และข้อคิดจากเรื่องเป็นอย่างไร โดยเขียนด้วยภาษาของตนเอง ที่กระชับ ชัดเจน ตามเรื่องที่ย่าน

๓. ตรวจสอบการเขียนสรุป เพื่อเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญของเรื่อง

ตัวอย่าง การสรุปใจความสำคัญ จากนิทานเรื่อง ส่วนแบ่งที่เป็นธรรม

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ณ ป่าแห่งหนึ่ง ราชสีห์เป็นเพื่อนกับหมาป่า และสุนัขจิ้งจอกทั้ง ๓ ช่วยกันล่าเหยื่อและแบ่งปันกันกิน วันหนึ่ง ทั้ง ๓ ได้เหยื่อมา มีกวาง กระต่าย และลา ทั้ง ๓ ตกลงกันที่จะแบ่งให้เป็นธรรมหมาป่าให้ราชสีห์กินลา มันจะกินกวาง และให้หมาจิ้งจอกกินกระต่าย แต่ราชสีห์ไม่พอใจร้องก้องว่า “เจ้าแบ่งไม่เป็นธรรม เพราะข้าออกแรงมากกว่า” พุดจบ ราชสีห์ก็ตรงเข้าขบกัดหมาป่าตาย แล้วจึงหันมาถามสุนัขจิ้งจอกว่า “เจ้าล่ะจะแบ่งอย่างไร” สุนัขจิ้งจอกนิ่งคิดและตอบว่า “จะยากอะไรละ ท่านก็กินหมาป่าที่เพิ่งตายเป็นอาหารเข้ากินลาเป็นอาหารกลางวัน กินกวางเป็นอาหารเย็น ส่วนกระต่าย ท่านก็เก็บเอาไว้กินระหว่างมือกลางวันกับมือเย็น เพื่อท่านจะหิวก่อนถึงมือเย็น” ราชสีห์หัวเราะและชมว่า “เจ้าเป็นผู้แบ่งอาหารได้ยุติธรรมที่สุด เจ้าได้ความคิดนี้มาจากไหน ใครสอนเจ้า” สุนัขจิ้งจอกไม่ตอบ ได้แต่มองซากหมาป่าและสายน้ำก่อนเดินจากไป

เขียนแผนภาพโครงเรื่อง ส่วนแบ่งที่เป็นธรรม

ตัวละคร ราชสีห์ หมาป่า และสุนัขจิ้งจอก

สถานที่ ป่า

เหตุการณ์ที่ ๑ ราชสีห์ หมาป่า และสุนัขจิ้งจอกล่าเหยื่อด้วยกัน

เหตุการณ์ที่ ๒ สัตว์ทั้งสามตกลงที่จะแบ่งอาหารอย่างเป็นธรรม

เหตุการณ์ที่ ๓ ราชสีห์กัดหมาป่าจนตาย เพราะไม่พอใจการแบ่งอาหาร

เหตุการณ์ที่ ๔ สุนัขจิ้งจอกยกอาหารทั้งหมดให้ราชสีห์

ผลของเหตุการณ์ ราชสีห์ได้กินอาหารทั้งหมด แต่เพียงตัวเดียว

ข้อคิดจากเรื่อง การคบเพื่อนที่คิดถึงประโยชน์ของตนเอง โดยไม่มีความยุติธรรมจะเป็นภัยและสร้างความเดือดร้อนแก่ตัวเรา

ใบงานที่ ๓

เรื่อง แผนภาพโครงเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนภาพโครงเรื่อง จากผาแต้ม...สู่อียิปต์

ชื่อเรื่อง

.....

ตัวละคร

.....

สถานที่

.....

เหตุการณ์

เหตุการณ์ที่ ๑

.....
.....
.....

เหตุการณ์ที่ ๒

.....
.....
.....

เหตุการณ์ที่ ๓

.....
.....
.....

ผลของเหตุการณ์

.....
.....
.....

ข้อคิดจากเรื่อง

.....
.....
.....

ใบความรู้ที่ ๔

เรื่อง ประวัติศาสตร์บ้านพระโอรจน์

ประวัติบ้านพระโอรจน์

(โดยสังเขป)

บ้านพระโอรจน์ตั้งมาเป็นเวลานานเท่าใดนั้นไม่มีหลักฐานปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรจะมีก็แต่วัตถุทางโบราณคดีซึ่งก็ถูกทำลายลงไปมากเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์และขาดการอนุรักษ์ของชนรุ่นหลังและหลักฐานจากการบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่ ซึ่งบอกเล่าให้ลูกหลานฟังกันมาเป็นช่วง ๆ แบบประวัติศาสตร์บอกเล่า ซึ่งคนรุ่นหลังที่สนใจเท่านั้นที่จะรู้ความเป็นมาของหมู่บ้านพระโอรจน์ซึ่งตามคำบอกเล่าและหลักฐานทางโบราณคดีพอที่จะรวบรวมสรุปได้ดังนี้

บ้านพระโอรจน์นั้นเดิมชื่อว่า “บ้านศรีโพธิ์ชัย” เพราะในบริเวณหมู่บ้านมีต้นโพธิ์มาก เป็นหมู่บ้านที่อยู่ของพวกกวย ข่า ขอม หรือพวกส่วยหรือกวย พวกลาวเก่าหรือลาวขาว ซึ่งเป็นคนดั้งเดิมของหมู่บ้าน เนื่องจากบ้านพระโอรจน์เป็นหมู่บ้านเก่า มีคนจากหลากหลายที่มาอยู่ด้วยกัน ในอดีตอยู่กันเป็นชุมชนขนาดเล็กหรืออยู่กันเป็นกลุ่ม ๆ (ภาษาอีสานเรียกว่าคุ้ม) คุ้มใครคุ้มเรา เพราะต่างคนต่างที่มา แต่ในปัจจุบันมีการกลมกลืนกันเป็นเครือญาติพี่น้องกันหมดทั้งหมู่บ้าน แต่ก็พอที่จะกล่าวให้ชนรุ่นหลังได้ทราบถึงความเป็นมาของบรรพบุรุษตามคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่ บ้านพระโอรจน์ในอดีตมีอยู่ด้วยกัน ๔ คุ้ม ๆ

๑. คุ้มส่วย เป็นคนดั้งเดิมของหมู่บ้านเชื้อสายส่วยหรือกวย อยู่รวมกันกับพวกข่าและขอม อยู่บริเวณทิศเหนือของวัดพระโอรจน์

๒. คุ้มผู้ลาว พวกลาวเก่าหรือลาวขาว อพยพมาจากเมืองหนองบัวลำภูและเวียงจันทน์ (ประมาณปี พ.ศ. ๒๓๒๙) อยู่บริเวณตอนกลางของหมู่บ้านในปัจจุบัน

๓. คุ้มชีทวน เชื้อสายลาวอพยพมาจากบ้านหวางและบ้านชีทวน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี อยู่บริเวณทางทิศเหนือของหมู่บ้าน (คุ้มโนนสีดา)

๔. คุ้มผู้ไท เชื้อสายผู้ไท อพยพมาจากเมืองวังและเมืองเซโปน เวียงจันทน์ (ในสมัยรัชกาลที่ ๓ หลังเหตุการณ์กบฏเจ้าอนุวงศ์) อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของหมู่บ้าน (เรียกว่า โนนคุ้มภูไท หรือคุ้มหนองไผ่) ภายหลังได้อพยพไปอยู่ที่จังหวัดสกลนคร ในปี พ.ศ. ๒๔๕๐

คุ้มแรก (คุ้มสวย) ข้างต้น ขึ้นตรงต่อนครจำปาศักดิ์ ประเทศลาว ต่อมาเมื่อพระวอพระตาขุนนางใหญ่แห่งนครเวียงจันทน์เกิดความขัดแย้งกับเจ้าสิริบุญสาร เจ้าผู้ครองนครเวียงจันทน์ จึงรวบรวมสมัครพรรคพวกมาตั้งมั่นอยู่ที่เมืองหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นเมืองเก่าตั้งอยู่ทางด้านฝั่งขวาของแม่น้ำโขง ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นเมืองนครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน เจ้าสิริบุญสาร เจ้าผู้ครองนครเวียงจันทน์ไม่พอใจ ยกทัพมาตี ทำสงครามกันอยู่ ๓ ปี เอาชนะกันไม่ได้ พระวอพระตาจึงแต่งบรรณาการไปอ่อนน้อมต่อพม่าและขอกำลังมาช่วยรบ พม่าได้แต่งตั้งให้ **“ม่องระแงะ”** เป็นแม่ทัพคุมกำลังมาช่วยพระวอพระตารบกับกรุงศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทน์) แต่เมื่อเจ้าสิริบุญสารทราบเรื่องจึงได้แต่งเครื่องบรรณาการให้แสนท้าวพระยาเข้าไปดักรอกองทัพพม่า และพุดจาเกลี้ยกล่อมให้ทัพพม่าเข้าเป็นพวกเดียวกันกับเวียงจันทน์ ม่องระแงะได้รับมอบหมายให้มาช่วยพระวอพระตา ก็หันมาช่วยทัพกรุงศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทน์) รบกับพระวอพระตา ฝ่ายพระวอพระตาซึ่งมีกำลัง น้อยกว่าจึงไม่สามารถต้านกำลังพม่าและเวียงจันทน์ได้ แต่ก็สู้เต็มกำลังความสามารถ พระตาตายในสนามรบเมืองหนองบัวลำภูแตก

เมื่อสิ้นพระตา ฝ่ายพระวอและลูกหลาน ประกอบด้วย ท้าวฝ่ายหน้า ท้าวคำผง ท้าวทิศพรหม (ผู้เป็นบุตรของพระตา) และท้าวกำ (บุตรของพระวอ) ได้พาครอบครัวไพร่พลหลบลงมาทางใต้ ถึงเขตเมืองนครจำปาศักดิ์ และได้ขออนุญาตเจ้าไชยกุมาร (เจ้าผู้ครองเมืองจำปาศักดิ์) ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ตำบลเวียงกอง หรือเรียกว่า **“บ้านตุ่ บ้านแก”** แขวงเมืองจำปาศักดิ์ ปีพ.ศ. ๒๓๑๔ (จ.ศ. ๑๑๓๓ ปีเถาะ ตีศก) เจ้าสิริบุญสารได้ทราบข่าวว่าพระวอได้พาไพร่พลมาตั้งมั่นอยู่ที่ **“ดอนเวียงดอนแขวง”** เมืองจำปาศักดิ์จึงแต่งตั้งให้อัครฮาด คุมกำลังทัพลงมาตีพระวออีก เมื่อเจ้าไชยกุมารทราบเหตุ ก็จึงแต่งตั้งให้พระมหาพลเชียงสา ยกทัพจำปาศักดิ์ไปต้านไว้

พร้อมกันนั้นก็ให้มีหนังสือไปถึงเจ้าสิริบุญสารเพื่ออภัยโทษให้พระวอ เจ้าสิริบุญสารมีหนังสือตอบว่า **“พระวอเป็นคนอกตัญญู จะเลี้ยงไว้ก็คงไม่เจริญ แต่เมื่อเจ้าเมืองจำปาศักดิ์ให้มาขอโทษไว้ดังนี้แล้วก็จะยกให้ มิให้เสียไมตรี”** พร้อมกันนั้นก็ให้คำสั่งให้อัครฮาดยกกองทัพกลับกาลต่อมาพระวอได้เกิดความขัดแย้งกันกับเจ้าไชยกุมาร เจ้าเมืองจำปาศักดิ์ ในเรื่องการสร้างกำแพงเมืองใหม่ พระวอได้มาช่องสุ่มกำลังพลอยู่ที่ดอนมดแดง พระวอได้แต่งตั้งให้ท้าวเพี้ยพี่น้องคุมเครื่องบรรณาการมายังเมืองนครราชสีมา เพื่อขอเป็นข้าขอบขัณฑสีมาของราชอาณาจักรสยาม ทั้งนี้พระวอมีศัตรูสองด้าน ทางด้านเหนือเจ้าสิริบุญสารแห่งเวียงจันทน์ ทางด้านใต้เจ้าไชยกุมารแห่งเมืองจำปาศักดิ์ และพระวอเองก็ไม่มีกำลังเข้มแข็งพอจะสู้กับศัตรูได้ จึงต้องขอพึ่งพาอาศัยเมื่อศัตรูรุกรานแต่พระเจ้ากรุงธนบุรีก็ไม่ทรงดำเนินการใด ๆ ในเรื่องนี้ เพราะกำลังติดพันกับศึกข้างพม่า ประกอบกับเวลานั้นดินแดนที่ราบสูงเลยเมืองนครราชสีมาเป็นอาณาเขตของเวียงจันทน์ (พระเจ้าสิริบุญสารและพระเจ้ากรุงธนบุรี ได้ทำสัญญาราชไมตรีกันไว้แต่ครั้งก่อน)

ปี พ.ศ. ๒๓๑๙ (จ.ศ. ๑๑๓๘ ปีจอ อัฐศก) เจ้าสิริบุญสารทราบเรื่องพระวอเกิดวิวาทกับเจ้าไชยกุมาร เจ้าเมืองจำปาศักดิ์ และได้พยายามมาข่มขู่กำลังอยู่ที่ดอนมดแดง จึงแต่งตั้งให้พระยาสุโข คุมกำลังทัพมาตีพระวออีกครั้งหนึ่ง พระวอเห็นที่สู้ไม่ได้ จึงยกกำลังกลับดอนเวียงกอง พระยาสุโขล้อมดอนเวียงกองและเอาชนะพระวอได้ **“พระวอได้ถูกประหารที่ดอนเวียงกอง”** ส่วนท้าวกำ ท้าวฝ่ายหน้า ท้าวคำผง และท้าวทิศพนมบุตรตีฝ่าวงล้อมออกมาได้ จึงมีหนังสือบอกมายังเมืองนครราชสีมา เพื่อที่จะให้นำความขึ้นกราบทูลพระเจ้ากรุงธนบุรี ขอกำลังไปช่วย แต่ทางกรุงธนบุรีก็ยังไม่ดำเนินการใด ๆ เพราะยังติดศึกกับพม่าที่เมืองพิษณุโลก (ศึกอะแซหุ่นกั)

ปี พ.ศ. ๒๓๒๑ (จ.ศ. ๑๑๔๐ ปีจอ สัมฤทธิ์) พระเจ้ากรุงธนบุรีโปรดเกล้าให้สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก เมื่อครั้งยังเป็นสมเด็จพระยามหากษัตริย์ศึก เป็นแม่ทัพ ยกทัพบกสมทบกำลังเกณฑ์จากเมืองสุรินทร์ ชุขันธ์ สังขะ และพร้อมกันนั้นก็ทรงโปรดเกล้า ๆ ให้กรมพระราชวังบวรสถานมงคลมหาสุรสิงหนาท เมื่อครั้งดำรงพระยศ เป็นพระสุรสีห์ ยกทัพไปทางกัมพูชา เกณฑ์พลเมืองเขมรต่อเรือยกทัพไปตามลำน้ำโขง ไปปราบทัพพระยาสุโภ ที่ ดอนเวียงทอง พระยาสุโภทราบข่าวว่ากองทัพกรุงธนบุรียกขึ้นมา เห็นว่าจะสู้ไม่ได้ก็ยกทัพกลับกรุงศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทน์) กองทัพกรุงธนบุรีได้บุกเข้าจำปาศักดิ์และนครพนม และสามารถยึดกรุงศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทน์) ได้ ดังปรากฏในพระราชพงศาวดารกรุงธนบุรี เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “... ครั้นปีกุนเอกศก (พ.ศ. ๒๓๒๒) ดำรัสให้ เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึกเป็นจอมทัพ ไปกำราบต่อกรุงศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทน์) ได้ จึงอัญเชิญพระพุทธ ปฎิมากรแก้วมรกตลงมากรุงธนบุรี พระเจ้าอยู่หัวให้แต่งโรงรับเสด็จขึ้นประดิษฐานไว้ ณ ข้างอุโบสถวัดแจ้ง แล้วทำมหัตถ์สักการะสมโภชเป็นอันมาก...”

หลังจากเหตุการณ์สงคราม พระเจ้ากรุงธนบุรี โปรดเกล้าแต่งตั้ง “ท้าวคำผง เป็นพระประทุมสุรราช” เมื่อ ปีพ.ศ. ๒๓๒๓ แต่ยังคงอยู่ที่ดอนเวียงทอง ในปีพ.ศ. ๒๓๒๙ (จุลศักราช ๑๑๔๙ ปีมะเมีย นพศก) พระประทุมสุรราช (ท้าวคำผง) จึงได้พาไพร่พลลูกหลานอพยพมาตั้งอยู่ ณ ตำบลหัวแฉะแม่ บริเวณบ้านท่าบ่อ ในปัจจุบัน ชาวการตั้ง เมืองอุบลเป็นที่มั่นคงทำให้พี่น้องชาวหนองบัวลำภูที่แตกทัพจากหนองบัวลำภูที่หลบหนีตามที่ตั้งต่าง ๆ ได้มารวมตัว กันที่เมืองอุบลราชธานี “ท้าวพนมโคตร” ผู้นำชาวหนองบัวลำภูที่แตกทัพและพาพี่น้องหลบหนีภัยสงครามอยู่ที่ บริเวณ “ดงสีโท” ได้รวบรวมส่วยเดินทางมาส่งส่วยพระประทุมสุรราชวงศ์ (ท้าวคำผง) เจ้าเมืองอุบลราชธานี เมื่อ เดินทางผ่านมาบริเวณที่หมู่บ้านศรีโพธิ์ชัย (บ้านพระโรจน์ในปัจจุบัน) ซึ่งเป็นที่อยู่ของพวกส่วย หรือกวย ข่า ขอม ที่ เป็นคนดั้งเดิมของหมู่บ้าน และได้เห็นว่าบริเวณหมู่บ้านนี้เป็นทำเลที่เหมาะสม เพราะทางด้านทิศตะวันออกเป็นหนอง น้ำใหญ่ที่อุดมสมบูรณ์ หลังกลับจากการส่งส่วยเจ้าเมืองอุบลราชธานีแล้ว ก็ได้ชักชวนญาติพี่น้องที่หลบหนีตามป่า ตามเขาเข้ามาอยู่อาศัยกับชนพื้นบ้านเดิม และได้กลายเป็นหมู่บ้านที่ใหญ่ขึ้น มีการหักล้างทางทำไร่ทำนาไปเรื่อย ๆ และหมู่บ้านก็ขยายตัวขึ้นเรื่อย ๆ

เพราะตั้งอยู่ในบริเวณที่อุดมสมบูรณ์ และผู้คนจากที่ต่าง ๆ ก็เดินทางเข้ามาจับจองที่ทำกิน จนกลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ขึ้น พร้อมกันนั้นก็เกิดชุมชนขนาดเล็กขึ้นรายล้อมรอบหมู่บ้าน เช่น ทางทิศใต้ บ้านป่าจิก บ้านทม (ต้นตระกูลใจงาม) บ้านซัง (ต้นตระกูลนิยมากาล และตระกูลหมั่นหา) “ต่อมาผู้คนในหมู่บ้านเหล่านี้เกิดเป็นไข้ป่วยไม่มียาที่จะรักษา แล้วยังมีโจรผู้ร้ายมาก จึงได้พากันอพยพเข้าอยู่ในหมู่บ้านศรีโพธิ์ชัย เพราะใกล้วัดและมีพระช่วยรักษา โรคให้” ทางทิศเหนือ มีบ้านตากแดด บ้านแหม ทางทิศตะวันออก มีบ้านหนองเม็ก (อพยพมาจากบ้านฝักขะยา)

ประวัติวัดพระโรจน์

(โดยสังเขป)

วัดพระโรจน์ เป็นวัดเก่าแก่สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา มีโบราณวัตถุที่ใช้เป็นหลักฐานอายุมากกว่า ๒๐๐ กว่าปี วัดพระโรจน์ เดิมชื่อว่า “วัดโพธิ์ศรีสุพรรณรัตนาราม” จากหลักฐานการตั้งวัดระบุว่า วัดโพธิ์ศรีสุพรรณรัตนาราม ตั้งอยู่ริมห้วยพระโรจน์ปัจจุบัน และคนในหมู่บ้านส่วนหนึ่งจะต้องข้ามลำห้วยไปทำไร่นาทางฝั่งขวาของลำห้วย ที่บริเวณทำนน้ำของหมู่บ้านมีแท่นหินทรายสีเขียวอยู่แท่นหนึ่ง ซึ่งฝั่งลึกลงไปในดินชาวบ้านที่ผ่านไปผ่านมาเมื่อเดินทางไปไร่ไปนาก็มักจะแวะมาลัยมีดพริกที่แท่นหินก้อนนี้เป็นประจำเรื่อยมา จนแท่นหินนั้นสึกกร่อนเป็นรอยลึกตามกาลเวลา และมาในปีหนึ่งเมื่อน้ำในลำห้วยเซาะดินบริเวณที่แท่นหินฝังอยู่จนทำให้แท่นหินนั้นโผล่พ้นดินขึ้นมา มองเห็นเป็นรูปบัวคว่ำบัวหงาย ชาวบ้านจึงได้ช่วยกันขุดแท่นหินนั้นขึ้นมา ปรากฏว่าเป็นแท่นพระพุทธรูปที่ถูกฝังลึกลงไปในแนวตั้ง ให้ส่วนหนึ่งฝังลงในดิน ส่วนแท่นนั้นตั้งขึ้นมาเป็นพระพุทธรูปในท่านั่งคล้ายพระป่าเลไลยก์ พระหัตถ์วางประสานกันที่หน้าขา และมีนาคปรก ๕ ตัว สูงประมาณ ๑๖๐ กว่าเซนติเมตร ถือได้ว่าเป็นพระพุทธรูปที่สวยงามมาก และนอกจากนั้น ยังได้ขุดพบพระพุทธรูปหินทรายอีกจำนวนหนึ่งในบริเวณนั้น แต่มีขนาดเล็กกว่า รูปร่างไม่ค่อยสวยงาม ชาวบ้านจึงเรียกพระพุทธรูปนั้นว่า “พระสังกัจจายน์” ซึ่งเป็นพระพุทธรูปสร้างขึ้นในสมัยเดียวกัน (สมัยทวารวดี) เมื่อชาวบ้านขุดขึ้นมาแล้วก็ได้พากันอัญเชิญมาประดิษฐานไว้ที่ “หอแจก (ศาลาการเปรียญ)” ชาวการขุดพบพระพุทธรูปที่ลำห้วยพระโรจน์ได้กระจายไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้คนทุกสารทิศพากันเดินทางมากราบไหว้สักการะพระพุทธรูปนั้น จากการขุดพบพระพุทธรูปที่ลำห้วยนี้เอง เป็นการได้มาเฉย ๆ “ได้มาไหลด” คือเป็นพระพุทธรูปที่ได้มาโดยไม่ได้หล่อ ไม่ได้ปั้น หรือไม่ได้แกะสลัก คือ “ได้มาไหลด” ชาวบ้านเลยพากันเรียกพระพุทธรูปนั้นว่า “พระไหลด” และภายหลังได้เปลี่ยนเขียนเป็น “พระโรจน์” หมายถึง ความรุ่งโรจน์ รุ่งเรืองและชื่อบ้านก็เปลี่ยนจากเดิมชื่อ “บ้านศรีโพธิ์ชัย มาเป็นบ้านพระโรจน์” ลำห้วยที่ขุดพบพระพุทธรูปก็ถูกเรียกว่า “ห้วยพระโรจน์” เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

พระพุทธรูปที่เรียกว่า พระโรจน์ ถือได้ว่าเป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของชาวบ้านพระโรจน์ตั้งแต่นั้นมา และถือได้ว่าเป็นพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์คู่หมู่บ้าน ที่ชาวบ้านกราบไหว้บูชาเรื่อยมา แต่ก็เป็นที่น่าสลดใจอย่างยิ่งเมื่อพระโรจน์ที่เป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมือง ได้ถูกพวกมารศาสนาโจรกรรมไปเมื่อ ค.ศ. ๑๙ ขึ้น ๒ ค่ำ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ ตามคำบอกเล่าของนายภิรมย์ โอภากุล ซึ่งเวลานั้นได้บวชเป็นพระที่วัดพระโรจน์ ได้เล่าว่า ในคืนนั้นเกิดฝนตกตลอดคืน พระเณรในวัดจำวัตรโดยไม่รู้สีกตัวว่ามีโจรมาโจรกรรมพระคู่บ้านคู่เมือง ประกอบกับพระที่ทำหน้าที่อยู่เวรประจำโบสถ์ ที่ประดิษฐานองค์หลวงพ่พระโรจน์ไม่ไปอยู่เวรคนร้ายจึงถือโอกาสมาโจรกรรมในช่วงนั้น และยังได้เล่าต่อว่า ก่อนหน้านั้นประมาณ ๒-๓ วัน ก่อนที่หลวงพ่พระโรจน์จะถูกโจรกรรมไป ได้มีคนขอทานจำนวน ๗ คน มาขอพักนอนที่หอแจกหลังเก่าที่อยู่ทางทิศตะวันตกใกล้กับโบสถ์ที่ประดิษฐานหลวงพ่พระโรจน์ หลังจากนั้น ๓ วัน หลวงพ่พระโรจน์ก็ได้ถูกโจรกรรมไป ทำให้ชาวบ้านพระโรจน์เสียใจและพากันสาปแช่งพวกโจรใจบาป มารศาสนาจนถึงทุกวันนี้ แต่อย่างไรก็ตาม ทางวัดได้ร่วมกับชาวบ้านสร้างหลวงพ่พระโรจน์จำลองขึ้นแทนองค์เดิม และชาวบ้านได้พากันกราบไหว้บูชามาจนถึงปัจจุบัน ๆ

การสร้างบ้านแปลงเมือง

(โดยสังเขป)

การสร้างบ้านแปลงเมืองจากหลักฐานทางโบราณคดีที่ผู้เขียนได้พบเห็นสมัยที่ยังเป็นเด็ก ประกอบกับคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่ที่เล่าให้ฟังว่า บ้านพระโรจน์เป็นหมู่บ้านที่ตั้งมาก่อนหมู่บ้านใด ๆ ในแถบนี้ เดิมชื่อว่า “บ้านศรีโพธิ์ชัย มีวัดชื่อว่า วัดโพธิ์ศรีสุพรรณรัตนาราม” และมาเปลี่ยนชื่อเป็น บ้านพระโรจน์ เมื่อครั้งได้ขุดพบพระพุทธรูปที่ลำห้วย และชื่อลำห้วยที่ขุดพบพระพุทธรูปก็เรียกว่า “ห้วยพระโรจน์” มาจนถึงปัจจุบัน

การสร้างวัดครั้งแรกตามหลักฐานทางโบราณคดีที่ปรากฏ และจากการบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่ ได้เล่าว่า ศาลาวัดที่ชาวบ้านเรียกว่า “หอแจก” หลังเดิมนั้น สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา เดิมเป็นศาลาที่สร้างด้วยไม้และปูพื้นด้วยไม้ หลังคามุงด้วยไม้แป้นดอก เส้า ๒๐ ต้น ความกว้างของศาลาแต่ละห้องประมาณ ๔ เมตร หันหน้าไปทางทิศตะวันออก ต่อมาศาลาหรือหอแจกได้ถูกไฟไหม้เสียหายมากเหลือแต่เส้า ชาวบ้านจึงได้พากันซ่อมแซมให้ดีขึ้น โดยใช้อิฐก่อเป็นฐานรอบเส้าไม้ กลายเป็นเส้าอิฐถือปูนขนาดใหญ่ประมาณ ๒ คนโอบการก่อสร้างในสมัยนั้นขาดแคลนซีเมนต์ แต่ชาวบ้านก็อาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่น คือใช้ “ดินเหนียวผสมกับยางบง” ในการก่ออิฐ ซึ่งเป็นอิฐก้อนขนาดใหญ่ยาวเกือบศอก แล้วฉาบด้วยปูนที่ทำขึ้นจากภูมิปัญญาชาวบ้าน ตามคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่ที่ได้ยินได้ฟังจากปู่ย่าตายายเล่าว่า ปูนนั้นชาวบ้านไปเก็บเปลือกหอยและหินปูนมาจากลำห้วย “บริเวณสองเหมือง” แล้วนำมาเผา โดยทำเตาเผา (บริเวณทิศใต้ของวัด เตาเผาเหล่านี้ปัจจุบันได้ถูกถมไปหมดแล้ว) แล้วนำมาบดทำเป็นปูนผสมส่วนต่าง ๆ ในการฉาบข้างนอกและเส้าผนัง และช่างที่มาทำการซ่อมหอแจกหลังเก่าเป็นช่างชาวเวียงจันทน์ มาจากกุงซุน หัวเส้าแต่ละต้นเป็นปูนปั้นลวดลายสวยงามประดับกระจกเป็นบางแห่ง และวาดรูปพระพุทธรูปไว้ตามเส้า บางเส้ามีรูปปูนปั้นเป็นรูปคนขี่ช้างที่สวยงามมาก หลังคาหอแจกมุงด้วยอิฐดินขอ ต่อมาเปลี่ยนเป็นมุงกระเบื้องปูนซีเมนต์ และหลังสุดก่อนหอแจกจะถูกรื้อหลังคามุงด้วยอะลูมิเนียม ทางผนังด้านทิศเหนือด้านนอกมีภาพวาดด้วยดินสอ ซึ่งเป็นภาพขบวนของชาวบ้านนุ่งผ้าเตี่ยวพากันหามบั้งไฟขนาดใหญ่หันหน้าหามไปทางทิศตะวันออก และท้ายขบวนมีรูปชาวบ้านคนหนึ่งไม่ได้หามบั้งไฟกับเพื่อน แต่เดินหันหน้าไปทางทิศตะวันตกด้วยสีหน้าเศร้าเสียใจ “ซึ่งรูปวาดและหอแจกหลังเก่าได้ถูกทำลายไป เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๗ แทบไม่เหลือซาก จะมีเหลือให้เห็นที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความทรงจำก็คือหน้าบันทั้งสองด้านของหอแจก” หน้าบันด้านหนึ่งที่วางอยู่ในโรงครัว ส่วนอีกด้านหนึ่ง อยู่ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดอุบลราชธานี ส่วนข้อฟ้าใบระกาของหอแจกทำด้วยไม้ประดู่ที่สวยงามมาก ถูกนำมาเก็บไว้ที่หอแจก (ศาลาการเปรียญหลังปัจจุบัน) ได้ถูกโจรกรรมไปหมดแล้วทั้งสองด้าน

สาเหตุของการทำลายสิ่งก่อสร้างที่เป็นหลักฐานทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ของหมู่บ้านเนื่องมาจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และขาดจิตวิญญาณการอนุรักษ์ของคนในหมู่บ้าน เช่น ความคิดเห็นของชาวบ้านไม่ตรงกัน ฝ่ายหนึ่งต้องการอนุรักษ์ แต่อีกฝ่ายหนึ่งต้องการทำลาย เพื่อสร้างใหม่ตามสมัยนิยม และเห็นว่าของเก่าไม่มีคุณค่า รุกหุรุดตา หอแจกหลังเก่าจึงถูกรื้อทำลายไปอย่างน่าเสียดายในปี พ.ศ. ๒๕๒๗ และมีการสร้างหอแจกหลังใหม่ขึ้นในบริเวณใกล้เคียงกับบริเวณหอแจกหลังเก่าตั้งอยู่ และแล้วร่องรอยของหอแจกหรือศาลาหลังเก่าก็ไม่มีให้เห็นอีกแล้วในปัจจุบัน ๆ

การสร้างโบสถ์หลังเก่าสีขาว

ที่หันหน้าไปทางทิศตะวันตกที่เห็นในปัจจุบัน

โบสถ์หลังเก่าหลังสีขาวที่หันหน้าไปทางทิศตะวันตกที่เห็นในปัจจุบันสร้างขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๖๓ ในสมัยนายไชย์ ทองคุณ (กำนันไชย์) สร้างขึ้นเพื่อเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปโบราณที่ศักดิ์สิทธิ์ (หลวงพ่อพระโรจน์ – หลวงพ่อพระสังกัจจายน์ และพระพุทธรูปต่าง ๆ) ที่ขุดได้จากลำห้วยพร้อมกับหลวงพ่อพระโรจน์ตลอดจนพระพุทธรูปที่คนในหมู่บ้านพระโรจน์เชื้อสายชาวเวียงจันทน์ นำมาจากเวียงจันทน์ ส่วนองค์พระประธานในโบสถ์หลังเก่าที่เห็นในปัจจุบัน สร้างขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๖๕ ซึ่งช่างผู้ทำการปั้นและหล่อ คือ นายบุญพื้นพิมาย (ชาวจังหวัดนครราชสีมา) ดังปรากฏในจารึกที่ฐานพระประธานในโบสถ์หลังเก่าที่จารึกว่า “พุทธศักราช ๒๔๖๕ ปีมอ เดือน ๒ ขึ้น ๙ ค่ำ วันสาม คณะสงฆ์พร้อมกันมี พระครูสังข์ เป็นถวาย ทายก อุบาสกอุบาสิกา มีกำนันไชย์ เป็นประธาน ได้พร้อมสร้างพระพุทธรูปไว้ให้เป็นที่สักการะแก่ชนทั้งหลายทั้งปวง มีนายบุญ พื้นพิมาย ชาวนครราชสีมา เป็นช่างพาหล่อไว้เป็นที่ถาวรวัฒนาใช้ถ่าน ๕๐๐ กำหนดน้ำหนักทอง ๔ แส่น” ช่างที่ทำการก่อสร้างโบสถ์หลังเก่า คือ โยมพ่อของหลวงตาอุดม ศรีบาง และพ่อท่านสังข์ ลัทธिवรรณ (พระอุปชฌาย์สังข์) อดีตเจ้าอาวาสวัดพระโรจน์ ซึ่งสร้างขึ้นใกล้ ๆ กับหอแจก (ศาลาการเปรียญ) หลังเก่าที่ถูกรื้อไปในปี พ.ศ. ๒๕๒๗ โบสถ์หลังเก่าเมื่อครั้งอดีตได้ชื่อว่าเป็นโบสถ์ที่สวยงามมากหลังหนึ่งในเขตอำเภอม่วงสามสิบ หลังคามุงด้วยกระเบื้องซีเมนต์ มีช่อฟ้าใบระกาที่ทำด้วยไม้ช่อฟ้าเป็นรูปนาคสะดุ้ง อ้าปากมีปีก ติดประดับด้วยกระจกลีเซียวย่างสวยงาม ตรงปากของนาคห้อยกระดิ่งเวลาลมพัดมีเสียงดัง หน้าบันทางด้านทิศตะวันออกมีภาพวาดด้วยโทนสีน้ำเงิน “รูปราหูอมพญานาค” ปัจจุบันสีลบลือนเกือบหมดแล้วนาคสะดุ้งไม้ก็ชำรุดหมดแล้ว และหลังคาถูกเปลี่ยนมามุงด้วยสังกะสีในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ เพราะหลังคาเก่ารั่วตามกาลเวลา ฯ

มะขามหวานพระโรจน์

เมื่อกล่าวถึงคำว่า "พระโรจน์" แล้วมีสิ่งหนึ่งที่นักชิมผลไม้ต้องรู้จัก คือ "มะขามหวานพระโรจน์" ซึ่งความเป็นมานั้นบางคนก็ทราบบางคนก็ไม่ทราบ ในที่นี้จะเขียนให้ผู้ที่ยังไม่ทราบตามที่ได้สอบถามจากคนเฒ่าคนแก่มาดังนี้ มะขามหวานพระโรจน์นั้นเดิมไม่ได้ชื่อว่า มะขามหวานพระโรจน์ แต่ชื่อว่า "มะขามหวานพ่อเฒ่าฟอง" หรือ "มะขามหวานพ่อใหญ่ฟอง" ที่เรียกเช่นนั้นเพราะเรียกตามผู้เป็นเจ้าของมะขามหวานต้นนี้ที่เป็นต้นแรก คือ นายฟอง นัตส คนบ้านพระโรจน์ข้างหนองสวนทางตอนเหนือของหมู่บ้าน ผู้เป็นเจ้าของ ตามคำบอกเล่าว่ามะขามหวานต้นนี้ได้สายพันธุ์มาจากการเพาะเมล็ด เนื่องจากนายฟอง นัตส และนายวีระ หินแก้ว (พ่อใหญ่แพทย์วีระ) ได้ไปทำบุญกับอดีตเจ้าคณะอำเภอม่วงสามสิบ และมีญาติพี่น้องชาวอำเภอม่วงสามสิบ ได้นำมะขามหวานที่หวานที่สุดในอำเภอม่วงสามสิบมาถวายเจ้าคณะอำเภอม่วงสามสิบ (ซึ่งน่าจะเป็นมะขามหวานพันธุ์ไฟใหญ่) ที่มีต้นกำเนิดอยู่บ้านไฟใหญ่ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี อันเป็นมะขามหวานท้องถิ่นอำเภอม่วงสามสิบ นายฟอง นัตส ได้ขอซื้อมะขาม (ฝักที่มีเม็ดเดียว) จากอดีตเจ้าคณะอำเภอม่วงสามสิบ มาปลูก ๓-๔ ข่อ โดยไม่เอาเนื้อออก ปรากฏว่าได้เกิดมะขามมา ๓-๔ ต้น เมื่อเป็นฝักแล้วมีหวานอยู่ต้นเดียว และฝักใหญ่กว่าและหวานกว่ามะขามหวานพันธุ์ไฟใหญ่ และเป็นที่ขึ้นชื่อลือชาว่า "มะขามหวานพ่อเฒ่าฟอง" และพ่อใหญ่ฟองหวงแหนมากไม่ให้ใครเข้าไปใกล้ แม้กระทั่งกลางคืนก็มานอนเฝ้าไล่ค่างคาว หลายปีต่อมาเกษตรอำเภอม่วงสามสิบ มาขอทาบกิ่งออกจำหน่าย จึงมีการทาบกิ่งออกจำหน่ายแต่ก็อยู่ในวงแคบ จนนายฟอง นัตส ตาย นายทองดี นัตส ลูกชายนายฟอง นัตส ได้มรดกจากพ่อ คือที่ดินบริเวณต้นมะขาม นายประวิทย์

แซ่อึ้ง ได้มาขอรับเหมาทาบกิ่งมะขามหวานออกไปปลูก ประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๒๕ โดยเหมาทาบทั้งต้นโดยทำเป็นนั้งร้านทาบเป็นจำนวนหลายพันกิ่ง และนำไปปลูกที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยเรียกกันว่า "มะขามหวานพระโรจน์" ตามชื่อบ้านอันเป็นที่เกิดของมะขามหวานต้นนี้ และเป็นมะขามหวานที่โด่งดังของจังหวัดอุบลราชธานี แต่ที่บ้านพระโรจน์มีการปลูกกันน้อยมากเนื่องจากไม่มีพื้นที่เพาะปลูก จะปลูกมากก็ในท้องที่อื่นแต่ก็จะเรียกชื่อว่า "มะขามหวานพระโรจน์" อันเป็นที่กำเนิดของต้นพันธุ์ดั้งเดิม และเมื่อมีการจัดงานวันมะขามหวานเมืองอุบลราชธานี พันธุ์ที่ชนะการประกวดมะขามหวานแทบทุกปีคือ "พันธุ์พระโรจน์" แต่อาจมาจากสวนต่าง

ถิ่นกันในแต่ละปี ทั้งนี้แล้วแต่เจ้าของสวนใดจะบำรุงรักษาดีกว่ากันเท่านั้น ปัจจุบันต้นพันธุ์ดั้งเดิมยังเหลืออยู่ที่ข้างหนองสวน ทางตอนเหนือบ้านพระโรจน์ (คุ้มบ้านตากแดด หมู่ ๘)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ “นวัตกรรมนำร่องสถานศึกษา”

ระหว่าง

โรงเรียนบ้านพระโรจน์(ชยุปลั้มภัก)

กับ

นายวิรัช กานานนท์ ตำแหน่งข้าราชการบำนาญ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ทำขึ้นระหว่าง โรงเรียนบ้านพระโรจน์(ชยุปลั้มภัก) หมู่ 5 ตำบลหนองช้างใหญ่ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี 34140 - ฝ่ายหนึ่งกับนายวิรัช กานานนท์ ตำแหน่งข้าราชการบำนาญ

เนื่องด้วยโรงเรียนบ้านพระโรจน์(ชยุปลั้มภัก) ได้จัดทำนวัตกรรมนำร่องสถานศึกษาที่มีความเกี่ยวเนื่องกับอัตลักษณ์อุบลราชธานี เรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ซึ่งเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรอบรู้ในเรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของชุมชนบ้านพระโรจน์ จึงขอทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือนวัตกรรมนำร่องสถานศึกษา ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อความร่วมมือในการส่งเสริมและสนับสนุนนวัตกรรมนำร่องสถานศึกษา ซึ่งจะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่ผู้เรียน

2. เพื่อเป็นการเสริมสร้างและเพิ่มพูนองค์ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของชุมชนบ้านพระโรจน์

ข้อตกลงความร่วมมือนี้จะทำขึ้นเป็นสองฉบับข้อความถูกต้องตรงกันทั้งสองฝ่ายรับทราบรายละเอียดและทำความเข้าใจดีแล้วจึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ

(นายอุทิศ สินติเม)

ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านพระโรจน์(ชยุปลั้มภัก)
วันที่ 19 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568

ลงชื่อ

(นายวิรัช กานานนท์)

ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ
วันที่ 19 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568

ลงชื่อ

(นางสาวเจนจิรา อุนพรรณสว่าง)

ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านพระโรจน์(ชยุปลั้มภัก)
วันที่ 19 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568

สำเนาบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ “นวัตกรรมการศึกษา”